

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΤΟΥ ΙΟΡΔΑΝΙΤΟΥ (2014) .

Τήν Δευτέραν, 4^η/17^η Μαρτίου 2014, έωρτάσθη υπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Γερασίμου τοῦ Ἰορδανίτου εἰς τήν ὑπ' αὐτοῦ ἰδρυθεῖσαν Μονήν εἰς τήν ἔρημον τῆς Δυτικῆς Ὀχθῆς τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ ὀλίγον πρό τῶν ἐκβολῶν αὐτοῦ εἰς τήν Νεκράν θάλασσαν.

Τήν ἱεράν ταύτην Μονήν ἱδρυσεν ὁ ὁσιος Γεράσιμος, ἀφ' οὗ προσῆλθεν ἐκ τῆς γενετείδας αὐτοῦ Λυκίας τῆς Μικρᾶς Ἀσίας εἰς τήν Ἁγίαν Γῆν τό 451 μ.Χ. καί ἀφ' οὗ προηγουμένως ἐμόνασεν εἰς Μονάς καί ἐρημητήρια τῆς Παλαιστίνης, συναναστρεφόμενος τόν ὁσιον Εὐθύμιον τόν Μέγαν καί τόν ὁσιον Κυριακόν τόν ἀναχωρητήν.

Εἰς τήν Μονήν ταύτην συνεκέντρωσε καί κατηύθυνε πλῆθος μοναχῶν ἀδελφῶν αὐτῆς καί ἄλλων ἀναχωρητῶν, προσερχομένων καί ζητούντων τήν πνευματικήν συμβουλήν αὐτοῦ.

Ὅλους τούτους κατηύθυνεν ὁ Ἅγιος Γεράσιμος, ὡς πρόμαχος τῆς ἀληθείας τοῦ δόγματος τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου τῆς Χαλκηδόνος, τῆς θεσπισάσης τήν διδασκαλίαν τῆς μιᾶς ὑποστάσεως ἐν δύο φύσεσι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί κατεδίκησε τήν διδασκαλίαν τῆς μιᾶς φύσεως, τήν ὁποίαν ἔκτοτε ἄχρι τῆς σήμερον ἀσπάζονται αἱ Προχαλκηδόνιοι λεγόμεναι Ἐκκλησίαι, Κοπτῶν, Ἀρμενίων, Συρίων καί Αἰθιοπῶν.

Εἰς τήν ἐν λόγῳ ἱεράν Μονήν, τήν ἀντέξασαν τάς δοκιμασίας τῶν ἐπιδρομῶν καί λειτουργοῦσαν ἄχρι τῆς σήμερον καί ἀναπαύουσαν πολλούς τῶν ἐντοπίων τῆς περιοχῆς τῆς Ἱεριχοῦς καί οὐχί μόνον, καί τῶν προσκυνητῶν διά τῶν ἐγκαταστάσεων τῶν ἰδρυθεισῶν ὑπό τοῦ δραστηρίου καθηγουμένου αὐτῆς Ἀρχιμανδρίτου π. Χρυσοστόμου, προσῆλθε τήν πρωίαν τῆς ὡς ἄνω ἡμέρας ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συνοδευόμενος ὑπό τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, τοῦ Γέροντος Ἀρχιγραμματέως Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τοῦ Γραμματέως τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου Ἀρχιεπισκόπου Λύδδης κ. Δημητρίου, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἱερωνύμου, ἡγουμένου τοῦ Φχῆς καί ἄλλων Ἀγιοταφίτῶν Ἱερομονάχων καί τοῦ Ἀρχidiaκόνου π. Εὐλογίου καί τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Διονυσίου.

Μετά τήν ἔνθερμον ὑποδοχήν ὁ Μακαριώτατος προεξῆρξε τῆς Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων Δώρων, συλλειτουργοῦντων Αὐτῷ κατά τήν τάξιν μόνον ἱερέων καί διακόνων, ψαλλόντων ἱεροψαλτῶν ἐκ τῶν κόλπων τῶν ἐξ Ἑλλάδος προσκυνητῶν καί συμπροσευχομένων ἐντοπίων καί πολλῶν προσκυνητῶν, κυρίως ἐκ Κύπρου προσελθόντων, παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Γεωργίου Ζαχαριουδάκη μετά τῆς ἐριτίμου συζύγου αὐτοῦ.

Πρός τό εὐσεβές ἐκκλησίασμα τοῦτο ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος, ἔχοντα οὕτως ἐλληνιστί:

«Τήν κλίμακα τῶν θείων ἀρετῶν διανύσας πρός νοητῆς θεωρίας ἀνελήλυθας ὕψος

καί θείων μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ ἐμφάσεις ὑπεδέξω καθαρὰς, διὰ τοῦτο θεοφόρε σέ εὐσεβῶς τιμῶμεν καί βοῶμεν: δόξα τῷ ἐνισχύσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

εὐσεβεῖς προσκυνηταί,

Δόξα καί αἶνον εὐχαριστήριον ἀναπέμπει σήμερον ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία τῷ ἐν Τριάδι Θεῷ καί Πατρί ἡμῶν ἐπὶ τῇ ἐπιτελέσει τῆς ἱερᾶς μνήμης τοῦ ὁσίου Πατρός ἡμῶν Γερασίμου τοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ τόπῳ τῆς ἀσκήσεως αὐτοῦ.

Ὁ ὁσιος Γεράσιμος ἀνεδείχθη ὄντως μιμητής τοῦ σεπτοῦ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου καί γνήσιος οἰκονόμος τῆς ἀγέλης τοῦ Χριστοῦ. Διὰ τοῦτο καί ὁ μελωδός αὐτοῦ λέγει: «Τὴν κλίμακα τῶν θείων ἀρετῶν διανύσας, πρὸς νοητῆς θεωρίας ἀνελήλυθας ὕψος καί θείων μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ ἐμφάσεις ὑπεδέξω καθαρὰς».

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ ὁσιος Πατήρ ἡμῶν Γεράσιμος, διὰ τῶν πνευματικῶν καί ἀσκητικῶν αὐτοῦ ἀγώνων καί βεβαίως διὰ τῆς νηστείας κατάρθωσε νά γίνῃ πολίτης τῆς οὐρανίου πολιτείας. Τῆς πολιτείας, εἰς τὴν ὁποίαν μᾶς ἀνείλκυσε ὁ τόκος τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας, δηλονότι ὁ ἐκ τῶν ἀγνῶν αὐτῆς αἱμάτων σαρκωθείς καί ἐνανθρωπήσας Θεός Λόγος Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὡς λέγει καί ὁ μελωδός: «Γῆθεν πρὸς οὐράνιον πολιτείαν ἡμᾶς ἀνείλκυσε Ἀγνή, ὁ ἄχραντος τόκος σου, νηστείας ταῖς πτέρυξιν εἰς οὐρανοῦς ἀναγαγὼν ἡμᾶς».

Ἐξ ἄλλου, ὁ σοφός Παῦλος λέγει: «Τό τέλος ἀπώλεια, ὣν ὁ Θεός ἡ κοιλία καί ἡ δόξα ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν, οἱ τὰ ἐπίγεια φρονοῦντες: (τό τέλος θά εἶναι ἡ ἀπώλεια, αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι ὡς Θεόν λατρεύουν τὴν κοιλίαν των καί δόξαν των θεωροῦν πράξεις, πού φέρουν ἐντροπήν, ἔχουν δέ φρονήματα γήϊνα).

Ἡμῶν γάρ τό πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει, ἐξ οὗ καί Σωτῆρα ἀπεκδεχόμεθα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ὅς μετασχηματίσει τό σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν εἰς τό γενέσθαι αὐτό σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης Αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ δύνασθαι αὐτόν καί ὑποτάξαι Αὐτῷ τὰ πάντα, (Φιλιπ. 3, 19-21).

Ὁ Πατήρ ἡμῶν Γεράσιμος, ἀγαπητοί μου, προεγεύθη αὐτῆς τῆς ἐμπειρίας, δηλονότι τοῦ μετασχηματισμοῦ τοῦ φθαρτοῦ σώματός του καί τῆς συμμορφώσεως αὐτοῦ μετὰ τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ. Διὰ τοῦτο, κατὰ τὸν συναξαριστὴν αὐτοῦ, ὁ ὁσιος Γεράσιμος τοσοῦτον πρὸς Θεόν οἰκείωσιν ἔσχεν, ὡς καί τῶν ἀγρίων θηρίων κατάρχειν. Ἦ, ὡς λέγει ὁ μελωδός «τὴν κατ' εἰκόνα θεοφόρε ἀξίαν φυλάττων φοβερός ἀνημέροις θηρσὶν ἐδείχθης ἄδων ἀπαύστως εὐχαριστήρια».

Ἡμεῖς σήμερον συνήλθομεν εἰς τὴν ἐορτὴν τῆς μνήμης τοῦ Ἁγίου Γερασίμου, ἀφ' ἐνός μὲν διὰ νά ἐγκωμιάσωμεν εὐχαριστιακῶς καί δοξολογικῶς τὸν Ἅγιον τοῦ Θεοῦ, ἀφ' ἑτέρου δέ διὰ νά συμμετάσχωμεν εἰς τὴν χαρὰν τῶν ἐν «Ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων καί κριτῇ Θεῷ πάντων καὶ πνεύμασι δικαίων τετελειωμένων», ὡς λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος.

Λέγομεν δέ τοῦτο, διότι τύπος τῆς ἄνω χαρᾶς καί ἡ νῦν ἐορτὴ ἐστὶ, λέγει ὁ

Μέγας Ἀθανάσιος. Μὲ ἄλλα λόγια, αὐτό τό ὁποῖον ἀπολαμβάνομεν πνευματικῶς αὐτήν τήν στιγμήν εἶναι τύπος τῆς πνευματικῆς ἀπολαύσεως τῆς θείας εὐχαριστιακῆς δοξολογίας, τήν ὁποίαν οἱ ἄγγελοι ἀκαταπαύστως δοξάζουσι καί ἀνυμνοῦσι τόν Ἅγιον Τριαδικόν Θεόν.

Ἡ χαρά δέ αὕτη, ἀγαπητοί μου, ἔχει ὡς πηγὴν ἀκένωτον τόν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα καί ἀναστάντα Χριστόν καί τήν Ἐκκλησίαν Αὐτοῦ. Τήν Ἐκκλησίαν, ἡ ὁποία κατ' οὐσίαν ἀποτελεῖ τήν ἐν τῷ κόσμῳ τῷ φθαρτῷ ὁρατὴν τῆς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν πολιτείας τῶν οὐρανῶν. Ἰδού, λοιπόν, διὰ τί ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας βοᾷ καί λέγει:

«Ἄρτον οὐράνιον, καὶ ποτήριον ζωῆς γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος». Αὐτόν ἀκριβῶς τόν οὐράνιον ἄρτον καί τό ποτήριον ζωῆς ἐγεύθησαν πάντες οἱ Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ καί τῶν ὁποίων Ἁγίων ἀληθὴς ἐστὶν ἡ μαρτυρία. Αὐτήν τήν γεῦσιν ἔλαβε καί ὁ ὁσῖος Πατήρ ἡμῶν Γεράσιμος ὁ Ἰορδανίτης. Οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος, περί οὗ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν: «ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς· ἐάν τις φάγῃ ἐκ τούτου τοῦ ἄρτου, ζήσεται εἰς τόν αἰῶνα, καί ὁ ἄρτος δὲ ὃν ἐγὼ δώσω ἡ σὰρξ μου ἐστίν, ἣν ἐγὼ δώσω ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς».

Καί «ὁσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο πίνετε», κηρύττει ὁ μέγας Παῦλος, «τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου καταγγέλλετε, ἄχρις οὗ ἂν ἔλθῃ». Ἡ χορεία τῶν Ἀγίων τῆς Ἐκκλησίας μέ κορωνίδα τήν Ὑπερευλογημένην Δέσποιναν Θεοτόκον καί Ἀειπάρθενον Μαρίαν ἀποτελοῦν τήν κλίμακα, «τὴν μετάγουσαν ἡμᾶς εἰς τοὺς οὐρανοὺς», αἱ δὲ βαθμίδες τῆς νοητῆς ταύτης κλίμακος δέν εἶναι ἄλλαι ἀπὸ τόν καρπὸν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὡς διδάσκει ὁ Θεῖος Παῦλος: «ὁ δὲ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος». Ὁ καρπὸς δὲ οὗτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Πνεύματος τοῦ Χριστοῦ, εἶναι ὁ πλοῦτος τῆς χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ πλούτου τούτου τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τόν ὁποῖον ἐπόθησεν μέ ὅλην τήν ἔφεσιν τῆς ψυχῆς του καί ἐπέτυχεν ὁ Πατήρ ἡμῶν Γεράσιμος. Ὁ πλοῦτος οὗτος τῆς χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶναι προσιτός εἰς ὅλους μας, εἰς ὅλους ὅσοι μετὰ καθαρᾶς καρδίας καί ἐγκρατείας, τουτέστιν νηστείας, ἐπιζητοῦσιν αὐτόν, ὡς λέγει καί ὁ μελωδός: «Ὁ πλοῦτος τῆς χάριτος, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἰς πάντας προστίθεται, τοὺς πόνοις ἐγκρατείας τοῦτον συλλέγοντας», (βέβαια σ' αὐτοὺς πού θέλουν νὰ συλλέξουν αὐτόν τόν πλοῦτον μέ πόνους, μέ ἄσκησιν, μέ ἐγκράτειαν, μέ νηστείαν).

Εἰς αὐτόν τοῦτον ἀκριβῶς τόν σκοπὸν ἀποβλέπει, ἀγαπητοί μου, καί ἡ Ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία μέ τόν εὐλογημένον καιρόν τῆς μεγάλης νηστείας τῆς Ἁγίας Τεσσαρακοστῆς. Ἀποβλέπει, ἐπαναλαμβάνω, εἰς τόν πλουτισμὸν ἡμῶν μέ τόν πλοῦτον τῆς Χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὡς τοῦτο σαφέστατα διατυπώνει καί ὁ μελωδός λέγων:

«Μὴ νηστεύσαντες κατ' ἐντολὴν τοῦ Κτίσαντος, ἀπὸ τοῦ φυτοῦ τῆς γνώσεως οἱ Πρωτόπλαστοι, τὸν ἐκ τῆς παρακοῆς θάνατον ἐκαρπώσαντο, τοῦ δὲ ξύλου τῆς ζωῆς, καί τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς ἀπεξενώθησαν. Διὸ νηστεύσωμεν πιστοί, ἀπὸ τροφῶν φθειρομένων, καὶ παθῶν ὀλεθρίων, ἵνα τὴν ἐκ τοῦ Θεοῦ Σταυροῦ ζωὴν τρυγήσωμεν, καὶ σὺν τῷ εὐγνώμονι ληστῇ, πρὸς τὴν ἀρχαίαν ἐπανέλθωμεν πατρίδα, κομιζόμενοι παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ τὸ μέγα ἔλεος», διὰ τῶν πρεσβειῶν τῆς Ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας καί διὰ τῶν ἱκεσιῶν τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Γερασίμου τοῦ Ἰορδανίτου, Ἀμήν».

Μετά τήν Θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησε λιτανεία περίξ τῆς Μονῆς καί τέλος ὁ κατηγούμενος Ἀρχιμανδρίτης π. Χρυσόστομος παρέθεσεν ἐόρτιον νηστήσιμον τράπεζαν εἰς τήν Πατριαρχικήν Συνοδείαν καί τό εὐσεβές ἐκκλησίασμα.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/5LCC5on5Ir8>

